

EL SOPAR MEDIEVAL

ORIGINAL DE ROSA MARIA ROS I PRATS

PERSONATGES

LA TIA CONCHETA

SUSANA (LA MARE DE INES)

INES

MARU (SOCIA DE COLAU I ADVOCADA)

TERE LA INFERMERA

FRANCESC (MARIT DE SUSANA Y ADVOCAT)

COLAU (EL DELINQUENT)

MIQUEL (SOCI DEL BUFETTE I ADVOCAT))

L'ESSENA SERÀ EN UNA SALA QUE COMUNICA DOS VIVENDES I TINDRÀ ASPECTE DE SALA D'ESTAR O REBREDOR GRAN, PER LA ZONA DE LA GRAN VIA DE VALENCIA QUE TAMBÉ SERÁN EL LLOC DE BUFET D'ADVOCATS. L'ORNAMENTACIÓ A GUST DE DIRECTOR D'ESSENA, PERO NO PODEN FALTAS BUTAQUES I CADIRES CÓMODES I ALGUNA TAULETA AUXILIAR I UN PARAVEN IMPRESCINDIBLE.

COMENÇA L'ACCIÓ I ES TROBA INES, AMB UN POTÀTIL TOTA REPANTIGADA I PARLAN PER LA PANTALLA.

INES,-   Que llarga està fent-se la setmana, tinc unes ganes de....

VEU DE COLAU: De que? Reina de Reines... trosset de gelat de cafè... preciosa meua... Va mostra'm una mamelleta!!

INES,-   Preciosa soc, però teua no, soc de ma mare i de mon pare, jajaja

VEU DE COLAU,-   Per poc de temps, perquè vaig a fer-te meua del cap als peus passant per la cova del drac

INES,-   Del drac?

VEU DE COLAU: Siii, del drac que entrarà a viure per sempre en la eixa cova coveta que tens.

INES: Haurà de pagar lloguer i el contracte serà indefinit segons es comporte jajaja.

VEU DE COLAU: Vols dir que no haurà de fer flames?

INES,- Home flames no cal, però caloreta si... mira crec que fins i tot ja note la seua caloreta....

VEU DE COLAU: Es que el meu drac es molt fogós i les flamen ho incendien tot, no puc controlar-ho

INES: Aleshores no entrarà en la meua cova, no siga que l'incendi la desstrose i a mi m'agafe un "mildeu"

VEU DE COLAU: Un mil que?

INES: Un vahido como a la Presley jajaja

VEU DE COLAU: Jo et recobraré amb el boca a boca

INES: Ja està be home, que estàs posant-me a tope i fins a la nit no podem rematar

VEU DE COLAU: Podem rematar per ací ara mateix, va mostra'm una mamelleta

INES: *(fa acció de llevar-se roba, però sent veus i para en sec)* Hem de deixar-ho que venen... Adeu i ja saps a les huit i mitja i de patge el teu trage (tanca de sobte el portàtil y sona forta la cançó "A quien le importa" a l'hora que entren La tia Concheta i Susana)

SUSANA: Però açò que vol dir?, estàs boja? Para la música per deu!!! que estem com per a músiques

TIA CONCHETA: *(Queixant-se)* Ai mare, quina coentor!! Ai mare quin mareig!!

INES: *(parant la música)* Ja tenim ací l'alegria de l'horta, sou úniques per a fotre el dia

TIA CONCHETA: *(Deixant-se caure en una butaca de cantonillo i només recolzant una part del cul)* Ai mare que no puc ni sentar-me!!

SUSANA: Però a qui se li ocorris?, a la teua edat!!

INES: Però que li passa, que es el que ha fet?

TIA CONCHETA: Un retoquet als llavis de res,

INES: Per què no et note res *(mirant-la amb estranyesa)*

SUSANA: *(Traent medicaments y coses de la bossa de ma)* Perquè no es la cara el que has de mirar

INES: No diu que s'ha retocat els llavis

SUSANA: Si, però els del parrús!!

TIA CONCHETA: Ho necessitava precis, ja començava a parèixer la papada d'un titot

INES: I què? Si aci baix ja no et mira ningú

SUSANA: Ni baix ni dalt, jajaja

TIA CONCHETA: Per si de cas... Que mai està una lliure de pecat

INES: Per favor!! Vols dir?

SUSANA: Boja total... diu que té un amant i que vol estar impecable

TIA CONCHETA: Clar que si, que soc molt jove d'espírit, encara que el cos no m'acompanya, així que apanyaré tot el que faça falta ....ai mare quin malestar!!!

INES: Però tieta, si encarà que tingues un amant en els anys que tindrà no li funcionarà el "chopito" i no crec que tinga la vista massa clara pera notar si tens un titot o un pollastre jajajaja

TIA CONCHETA: Es un xic molt jove, simpàtic, afectuós, em te encisada i vull que tot siga perfecte, així que m'opere el parrús i el que calga en tal de estar a gust (*intenta alçar-se però no pot de cap manera*)

SUSANA: Mare meua, ja veus si no pot ni menejar-se. Ajuda'm Ines i portem-la al dormitori que es gite a veure si millora

INES: Del cap, es del que ha de millorar (l'alçen entre les dos) bojeta, bojeta, bojeta meua, les coses que dius no tenen sentit (cantant)

SUSANA: Serà l'efecte de l'anestesia...

TIA CONCHETA: Era anestèsia local i estic perfectament del cap

INES: Del cap i del cul... bo del parrús jajaja

(Ixen les tres per on convinga i sona el timbre de la porta. A poc ix per la part del despax Miquel, prou estressat i posant-se la jaqueta)

MIQUEL: Va, va... un moment (ix per on convinga a obrir la porta i torna seguit de Tere que va vestida d'infermera i porta un maletí)

MIQUEL: Espere un moment que no sé si n'hi ha algú, Na Concha va eixir de matí i no la he tornat a veure. Diu vostè que ve a revisar-la?

TERE;- Si a revisar-la de la seua malaltia

MIQUEL: Na Concha està malalta? No sabia res

TERE: Es que es una malaltia poc comuna i el tractament i revisions son molt importants

MIQUEL: Vaig a mirar si està (ix per on calga)

TERE: (Parla pel mòbil) Colau... podies dir-me de que s'ha operat la dona, per que no vaig a revisar-li la gola i resulta que té els punts al genoll..... que he vingut massa prompte?.... que no saps que li han llevat?... Sempre igual totes les faenes les fas a mitges. Val ja me les apanye.... tu ocupat de l'altra... au que tornen.

TORNA MIQUEL PER ON IXQUÉ

- MIQUEL: Disculpe sra. Infermera...
- TERE: Tere Llopis, de la clínica Nubols
- MIQUEL: Disculpe Sra. Llopis
- TERE: Tere per favor!
- MIQUEL: Tere per favor... Na Concha està descansant i no vol que ningú la destorbe
- TERE: Però es que he de revisar-li que no li haja botat cap punt i puga infectar-se
- MIQUEL: Però si diu que acaba de vindre de la clínica i que ja li ho han vist tot i està perfecte.
- TERE,-   Si però el metge m'envia per assegurar-se, son les normes
- MIQUEL: Vaig a veure altra vegada (ix de nou)
- TERE: *(torna a parlar pel mòbil mig amagada enrere d'una planta o paraven)* Colau,... que no vol que la cure, que diu que acaba de vindre de la clínica y que està tot be.... si, he de buscar en la seua habitació.... dos-cents mil euros?... m'havies dit cent-mil.... a cent mil per a cadascú!!! Però si tenim ganancials...A veure com me les ingeni i si no, localitze el lloc exacte i tu remates.... Clar!! no dius que tens bojeta.... espera que crec que venen....

ENTREN DE L'ALTRA PART DEL PIS FRANCESC I MARU, PORTEN MALETINS DE FAENA QUE DEIXEN PER TERRA I NO ES N'ADONEN DE LA PRESENCIA DE TERE

- FRANCESC: Maru, ja tenim matèria per poder fer els nostres plans a gust i sense alçar sospites, demà juí a Gandia que s'allargarà i tu i jo, hummmm!!!.
- MARU: No podem seguir així (Francesc l'abraça i vol besar-la) para per deu!!
- FRANCESC: Però si no hi ha ningú.... estem soletes!!! I et tinc unes ganes (molt afectuós).
- MARU: (Separant-se i agafant de nou el maletí) Susana amés de la teua muller es la meua millor amiga de tota la vida i si no parles amb ella hui mateix, ho faré jo... no puc seguir enganyant-la i fer com si res (*dient del últimes paraules inicia mutis de la estància cap al despatx*).
- FRANCESC: (Seguint-la) Espera no sigues impulsiva, hem de tindre molt de tacte.
- MARU: (*Parant en sec i girant-se*) Tacte... tacte dius?... un any portem junts, dissimulant i tu dient-me que m'estimes i que la vas a deixar, i jo escoltant-la a tot hora, del bon marit que té, de la sort

que va tindre al conèixer-te, de que li va tocar la loteria el dia que es va casar, de com la tractes, de com l'estimes Mes tacte vols que tinga?... Noooo!!! Estic fins el "toto" de mentides i tacte. Si em vols, li ho dius, no aguante mes!!!(ix ràpidament)

FRANCESC: (*darrere d'ella*) Carinyet, espera, parlem i fen estratègia....
MARU: (*Des-de dins*) Estratègia... Els collons!!! (estan els dos fora)
TERE: (Eixint d'on estava amagada) Mareeee!!! Ací n'hi ha teleta que tallar, amés dels diners de la agüela, crec que a este Sr, també li podríem traure alguna coseta, jajaja

TORNA MIQUEL PER ON IXQUÉ

MIQUEL: A veure Sra Infermera
TERE: Tere per favor
MIQUEL: A veure Tere per favor, diu Na Concha que ara ix.
TERE: No serà millor que vaja jo al seu dormitori i que no s'alce en el seu estat
MIQUEL: Quin estat? Estat de dret jajaja, amés no està al seu dormitori
TERE: Ah no, i on està recent operada, encara tindrà mareig i es millor que estiga gitada.

IXEN CONCHETA I SUSANA AGAFANT-LA DEL BRAÇ. CONCHETA PORTARA UNA BATA DE CASA I SABATILLES I CAMINARÀ AMB MOLTA DIFICULTAT.

SUSANA: Això li dic a tot hora, però es molt cabuda i no deixa entrar al seu quarto a ningú... no més podem arribar a la porta, fins i tot se'l neteja ella... ni que tinguera un tresor i anàrem a furtrar-se'l
CONCHETA: Ai que mal!! Per si de cas... prou que esta casa es mea i tothom s'aprofita i viu en ella, però el meu quarto es sagrat i no entra ni la pols
MIQUEL: Na Concha, esta es la Sra Tere per favor, i es qui vol mirar-li com porta els punts
TERE: Soc Tere llopis, infermera de la clínica Nubols i el Dr m'envia per a revisar-la ja que a penes ha tingut hospitalització.
CONCHETA: Ai que dolor!!!...Quin Doctor?
TERE: El Doctor que la ha operada
CONCHETA: A mi no m'ha operat ningun doctor, ha sigut la Dra. Antonia Soto
TERE: Ai si, això, es que com sempre la cridem Toni, s'ha quedat entre nosaltres com a Doctor. Jajaja (riu fals),
SUSANA: Toni... que estrany, mai a sentit a ningú cridar-la així
CONCHETA: A mi si em crida tothom Concheta... ai que mal!!
MIQUEL: Jo no, para mi sempre Na Concha (li besa la ma)
CONCHETA: Fuig! Que no esta feta la mel per a la boca del burro...ai que dolor!!!
MIQUEL: Que brusca, en lo que jo l'estime (un poc amanerat)

SUSANA: Tu estimes la vivenda gratis que te proporciona. (A Concheta) Va veges que et fa esta dona, i que veja per que tens tant de mal (es seu i agafa una revista).

MIQUEL: Em vaig al despatx (prop de Susana) que tant de menyspreu fa pudor (ix cap al despatx i Susana li tira un bes a l')

TERE,- Anem a veure, però jo crec que es millor en el seu quarto

CONCHETA: Ací i prou de discussió.

TERE: Val, sent-és i despulles que mire la ferida

CONCHETA: Despullar-me, per a què? Si no porte bragues.

SUSANA: (*mirant la revista*) Mira com la Scarlett Johansson, que està embarassada altra volta.

TERE: i que ha de veure això en les bragues.

SUSANA: Que tampoc portaria bragues per a quedar-se prenyada, jajaja (riu estrepitosament)

CONCHETA ES SEU EN UN DEL SILLONS DE ESQUENA AL PUBLIC I S'OBRI DE CAMES RECOLNÇANT-SE EN ALGUNA CADIRA

TERE: Però que fa?

CONCHETA: No vol mirar la ferida

SUSANA: (Deixa la revista i es fica front a la visió) a veure, a veure.... Mare de deu Senyor!!!

TERE: (Fent arcades) Això, això.... això que es?

SUSANA: La ferida

CONCHETA: Que passa? Tan malament està

SUSANA: (Mirant sorpresa) No, però ara mateix no sabia dir-te que es això....

TERE: Pareix la cresta d'una gallina

SUSANA: O dos potes de pollastre resant

CONCHETA: Ai mare!! I jo que volia estrenar-la de seguida, eixirà fugint

TERE: Com estrenar-la?

SUSANA: Com fugint?

CONCHETA: Nicolas, el meu nuvi... me la havia arreglat per a estrenar-la amb ell demà que torna.

SUSANA: Nicolàs? Qui es Nicolas?

TERE: Doncs crec que pel moment, açò no funciona, ni funcionarà en prou de temps (*COMENÇA A MAREJAR-SEI FA ARCADES*)

CONCHETA: Tu no venies a revisar i reparar

TERE: Revisar, si, però reparar ha de reparar-se sola i en paciència, molta paciència... Aiii mareeeee!! (cau redona a terra)

(ALHORA IX CORRENT DE BANDA A BANDA MENTRES PARLA INES VESTIDA EN UNA DISFRESSA DE PRINCESSA DE CONTE)

INES: Caguen tot!!! No pot ser... el cotxe... el cotxe!!! Serà imbècil el tio... (ix acalorada)

SUSANA: Uf! Quin esglai esta xica pareix sempre un terratrèmol....

CONCHETA: Tan de fàstic dona, com per a que una infermera es desmaie?... a veure porta'm l'espill (senyala un moble on n'hi h un espill de ma)

SUSANA: (li acosta l'espill i Concheta es mira la ferida, ninguna de les dues fa cas a Tere que segueix a terra) Jo no miraria, a veure si et passa com a esta, que menuda infermera està feta.

CONCHETA: (Cridant i mirant-se) Aiiiiiiii.... açò que es, m'han posat un cervell en el parrús, quin fàstic, quina pudor, aiiii... que dolor, que pena, penita pena... (s'alça i plora estrepitosament) m'en vaig al meu quarto a plorar, i a prendre un nolotil i un paracetamol i un ibuprofeno.... la caixa sencera...

SUSANA: Espera que t'acompanye

CONCHETA: Ni pensar-ho, açò ho faré sola i si ja no torne a obrir els ulls, fica'm pel soterrament el vestit llarg de seda verd.... aiiiiii

SUSANA: Val, però millor prova una safa amb aigua fresqueta i clava dins el que portes entre les cames i pot ser baixe la inflamació.

CONCHETA IX I SUSANA MIRA A TERE QUE NO ES MOU

SUSANA: Esta s'haurà mort o que?, a veure (li palpa el pols i acosta l'orella al cor) No, no s'ha mort, està viva, dormida, però viva

TORNA INES PER ON IXQUE

INES: Res el tio mala ombra, se'l ha emportat... caguen... caguen... caguen

SUSANA: Fotre filla, si que fa pudor si.... i no es virtual

INES: Perdona se m'ha escapat un petet (Veu a Tere en terra) I a esta que li passa, que fa dormint en el piso?

SUSANA: No res, que deu ser infermera de "pacotilla", ha vist l'operació de la Tia Concheta i a poc ha caigut redona

INES: I perquè no la despabiles?

SUSANA: Deixa-la que se li passe sola i ja es espavilarà

INES: Doncs continue,... caguen....caguen...caguen

SUSANA: Altra volta la pudor

INES: El cotxe que se l'emportat la grua

SUSANA: Perquè? On el tenies?

INES: En eixe vado mes fals que Judes, d'enfront

SUSANA: Fals, perquè fals? Si estic farta de dir-te que es un vado com deu mana

INES: Que no, que es una placa comprada als xinesos i no porta ni data de pago ni res

SUSANA: Està tronada filla, m'alegra que t'haja passat... així deixaràs de aparcar malament i on te ix dels nassos

INES: Damunt et fiques de la seua part.... ja et val, que mala mare

SUSANA: Ni mala mare ni collons!! Que ja eres majoreta

INES: Vaig a cridar al meu novio i que em porte a per éll...

SUSANA: A qui? al príncep blau?

INES: Perquè et burles?

SUSANA: Dona, com vas de princesa... jajaja
INES: Estava provant-me la disfressa per a la festa de esta nit (trau un mòbil i telefona)

MENTRES INES PARLA, EN PRIMER TERME FENT UNA ESSENA A BANDA, DARRERE EN SEGÓN TERME SUSANA FARÀ TRACES DE REANIMAR A TERE INTENTA PORTAR-LA A LA BUTACA, EN POSE CUL FORA I ENTRA PER LA BANDA DEL DESPATX MIQUEL, L'AGAFÀ PER LA CINTURA I LI PEGA UN VIATJE SENSUAL, SUSANA SOLTA A TERE DE NOU EN TERRA I LI FA SENYES DE QUE ESTÀ LA XICA I POT VEURE'LS. LA CONVERSA DE INES DE VEGADES SE SENT I ALTRES NO.

INES: Nico, carinyet no saps el que acaba de passar-me... s'ha emportat el cotxe la grua!.... clar que el meu i estic negra....ui! que què pots fer tu?... home doncs portarme en la teua moto al depòsit a rescatar-lo.... com que quina moto? La que em dius que tens per a desplaçar-te per la ciutat.... En el taller? Segur que tens moto? Mai l'ha vista i hui que la necessite està al taller? Caguen!! (continua parlant però no se la sent però es nota que va cabrejant-se in crescendo)

MIQUEL: Vine aci que em tens com una moto...

SUSANA: Que atrevit, no veus que està la xica

MIQUEL: Que no se'n adona que està parlant en el seu novio, eixe que anava a presentar-nos hui en la festa de disfresses (l'agafa per abraçar-la)

SUSANA: (ella es deixa a mitges) Quina festa de disfresses?

MIQUEL: La que estàn preparant en el piso del despatx

SUSANA: (es separa)Qui?

MIQUEL: Una empresa que ha contractat la xica i que val un ou

SUSANA: I perquè jo no m'entere de res?

MIQUEL: Perquè vius als núvols (intenta abraçar-la de nou)

SUSANA: Ja prou Miquel, te he dit mil vegades que no tenim futur, no puc fer-li a Francesc, en lo que m'estima, esta faena mes voltes.... tu eres molt bon amant, i disfrute a tope amb tú, però ell es el meu marit, m'estima moltíssim i es tan bona gent, es moriria de pena si el deixe.

MIQUEL: Lo dit, vius als núvols

INES ES GIRA CARA A ELLS I DISIMULEN INTENTANT ALÇAR A TERE CAP A LA BUTACA.

INES: (Que se li torna a sentir) Molt bé agafaré un taxi, però acudix allí i m'ajudes a que no li trenque la cara a algú!.... Que feu?
Segur que eixa dona no està morta (s'acosta per ajudar)

MIQUEL: No ho se, però pesar pesa com un mort!!

SUSANA: Que no està morta, que està de "parranda"... uf!! si que pesa,si...

INES: M'en vaig a pel cotxe

SUSANA: I que es això d'una festa?

INES: Després t'ho compte o que t'ho compte Miquel que ell ho sap millor que jo (inicia Mutis i torna a per la bossa de ma) les claus i diners.... ah! I en la meua habitació estan totes les disfresses, dis-li-ho Miquel (ix corrent)

HAN ACONSEGUIT POSAR A TERE EN LA BUTACA I SUSANA LI DONA GALTADES

MIQUEL: (També li dona galtades) Vius als núvols, i te ho he de dir ja!! (sobreactuant) el teu marit t'enganya!!!...

SUSANA: (Seguix pegant-li galtades) Que dius, tu el que vols es portar-me a l'hort, Francesc es el millor marit que qualsevol dona voldria tindre,... (*molt tràgica*) no mes mira a traves dels meus ulls, si fins i tot me porta el desdijuni al llit tots el dies, si no dorm fins que jo estiga dormida.

MIQUEL: Si per a estar segur que no t'enteres de que se'n va a estar en l'altra.... als núvols Susana, als núvols...

TERE;- (despertant un poc amb tan de galtades) Dos-cents mil euros al seu quarto, cent mil per a cada un (torna a quedar-se trasposta)

SUSANA: Que diu està? Deu estar col·locada, no pot ser tant estona dormint per haver vist un parrús un poc fastigós

MIQUEL: Susana, no canvies de tema... el teu marit té una amant

SUSANA: Torna-li, que no!! Que es un tros de pa i el que vols es malcorar-me per a quedar-te amb el trofeu.. que soc jo

MIQUEL: Però si m'has dit que m'estimes i que vindries en mi

SUSANA: Si, t'estime, però no... ara no... no parlem mes d'açò... mes Endavant ja veurem, anem al quarto de la xica i em contes tot el rollo de la festa de disfresses.

MIQUEL: esta conversa es molt seriosa i no podem tallar-la així!!

SUSANA: He dit que tallem i punt

MIQUEL: I esta que?

SUSANA: Deixa-la respira be, que dorma.

IXEN D'ESCENA EL DOS CAP A LES ESTANCIES DE LA CASA I A POC ENTREN FRANCESC I MARU

FRANCESC: Que si, que li ho vaig a dir, però amb molt de tacte no veus que està tota la vida en mi... "no conoce otro varón"

MARU: Ni varón, ni marqués, ni hòsties, se li diu de colp que així l'efecte va tot d'una.

FRANCESC: Es morirà, en lo que m'estima, està enamorada de mi com una boja... es morirà!!

MARU: I jo que, sempre de segon plat, no es el que em vas prometre.

FRANCESC: Pensa que de normal el segon plat es el que ompli y està de "rechupete" i el primer es una sopa aiguada amb quatre fideus.

MARU: Si però qui se ho minja tot a l'hora es pot indigestar

FRANCESC: Doncs deixa'm indigestar-me i després em prenc "Sales de fruita"
(l'agafa prop de si, intentant seduir-la)

MARU: Vas a dir-li-ho ara mateix!!

FRANCESC: Dona'm un poc mes de temps.... em sap mol mal fer-li mal. No veus
que es tan sensible, tan dolça, tan bona gent. Així estem bé...

MARU: Val, doncs aleshores, hem acabat... ja està be de jugar a dos bandes.

FRANCESC: No podem acabar, t'estime per damunt de tot i no puc viure sense
tu, estàs de rebona!! No se m'alçava i ara no més mirar-te se m'alça
(Alçant-se) Dos-cents mil euros, en la seua habitació cent mil per a
cada un (torna a dormir)

MARU: Collons quin esglai!!... si que s'alça, si... la tia esta que no se qui
es...

FRANCESC: *(els dos miren a Tere de banda a banda, estranyats)* Una
infermera? Que fa ací? Estarà morta?

MARU: (Li pren el pols) Com va a estar morta si acaba de alçar-se i parlar.

FRANCESC: Estarà drogada?

MARU,- Pot ser, però que fa tirada en la butaca una infermera
drogada?

FRANCESC: I jo que se, si he preguntat primer

SONA EL TIMBRE DE LA PORTA I ELS DOS S'ESGLAIEN

MARU/FRANC: Ahhhhh!!!

MARU: Obri

FRANCESC: Obri tu, que jo soc el Cap

MARU: Però que cap ni cul, esta es la teua casa

FRANCESC: Es veritat (torna a sonar el timbre) creia que estàvem al costat en el
despatx... (ix a obrir i poc torna en Colau que anirà vestit en bata de
metge)

MARU: El cap diu? Del cap s'en va que no es el mateix, però este no
segueix prenent-me el pel, o "conmigo o contra mi", però el joc
s'acabat(torna a prendre el pols a Tere)

FRANCESC: A la tia Concheta.... no sé si està en casa...

MARU: Un metge!! (va cara a Colau) Mire per favor a esta dona que ha
aparegut en la butaca i fa estona que no es mou

FRANCESC: No si diu que ve a veure a la Tia Concheta, no se que d'una operació

MARU: Però açò es mes greu!!!

COLAU: *(Acostant-se a Tere i adonant-se que es ella)* No la conec de res...

FRANCESC: Ni nosaltres tampoc

COLAU: Millor me'n vaig

IX CONCHETA AMB UNA PERRUCA EN LES MANS ENCARA EN BATA I SABATILLES.

FRANCESC. Però home, que classe de metge es vostè que no atén a un malalt?!!

COLAU: Es que no soc metge

FRANCESC: Però si m'acaba de dir que es metge

COLAU: No, no soc metge
 CONCHETA: Nicolàs que fas ací.... no dies que estaries fora fins demà? I que fas vestit de metge?
 COLAU: Perquè soc metge
 MARU: Però no acaba de dir que no es metge
 COLAU: No, soc metge
 FRANCESC: Tia coneixes a este home, ha dit que venia a veure't
 CONCHETA: Clar es el meu nuvi!! (Es col·loca la perruca de mala manera)
 TERE: (*FICANT-SE DE PEU*) L'habitació, he d'entrar a la habitació!!
 CONCHETA: Però esta encara està així....Xica espavila!!
 COLAU: Jo no la conec de res
 FRANC/MARU: Ni nosaltres tampoc
 TERE: L'habitació, he de entrar a la habitació
 MARU: Voldrà dir al bany, però com està trasposta i drogada
 CONCHETA: Portem-la al bany, ajuda'm Maru que tinc molt de mal (li cau la perruca i van eixint les tres, arrossegant a Tere com poden i li agafen també el maletí que portaba)
 TERE: Dos cents mil euros, en la habitació....
 COLAU: Jo no la conec de res
 MARU: Esta dona esta fatal.....(A Francesc) La nostra conversa no està acabada... continuarà

QUEDEN EN ESSENA COLAU I FRANCESC

FRANCESC: (Dissimulant) I diu la Tia Concheta que es vostè el seu nuvi?
 COLAU: Que no la conec de res
 FRANCESC: A la infermera?
 COLAU: A ninguna de les dos!!!
 FRANCESC: Però si ha entrat preguntant per ella....
 COLAU: Jo es que pregunte molt
 FRANCESC: Si però ella ha dit que vostè es....
 COLAU: Millor me'n vaig.... es tot un mal entès (Ix apresada)

FRANCESC ES QUEDA CAVILOS I IX SUSANA VESTIDA DE REINA MEDIEVAL, DESCALÇA I EN LES SABATES EN LA MA, BALLANT AMB MIQUEL AMB UNA ALTRA DISFRESSA EN LA MA I SENSE PANTALONS I CANTANT "Eres tú el principi azul"

SUSANA: Vols dir que per a presentar-nos Ines al seu nuvi, heu fet tota esta moguda de disfresses i sopar medieval?... (S'adona que està Francesc a l'estància i dissimul.la) Ui Francesc!!
 Ja estàs a casa, et feia encara al despatx, ple de papers i de casos misteriosos per resoldre (*anant a ell i fent-li caricies*).
 MIQUEL. Que pel·liculera es la tia!!! Però s'acaba la meua paciència

FRANCESC: (Fent sobreactuació) Amor meu!!, estimadíssima esposa i reina del castell... hui tenim festa i ja hem acabat la jornada, però estic molt contrariat....

SUSANA: Si es pels pantalons de Miquel.... es que....

FRANCESC: (mira amb indiferència les cames nues de Miquel) No, es perquè trobe que estic al.lucinant.... he vist una infermera que pareixia morta però estava viva, un metge que venia a veure a la tia Concheta, però que no era metge, a la tia Concheta en bata i amb esta perruca (la replega d'on caigué)
Dient que el metge que no era metge... era el seu nuvi, però el metge que no era metge diu que no la coneix de res i se n'anat.

SUSANA: Jo se que es pels pantalons de Miquel, que penses que acabem de....

MIQUEL: Que acabem de provar-nos les disfresses i em fet l'amor com a besties, hostia ja ho he dit!!

SUSANA: Clar i per això no porta pantalons.... a que el que penses amor meu? Que creus que portes una cornamenta gegant.

FRANCESC: Ojala!! (amb total indiferència) a veure que repase, infermera morta y viva , metge que no es metge, novio que no es novio.... la tia Concheta en bata.... (passeja cavil·lós i se'n va cap a la habitació de Inés)

MIQUEL. Este tio es imbècil, li dius la veritat a la cara i no s'entera

SUSANA: Era una bona forma de dir-li-ho, però con tu dius es imbècil i no es n'adona de res.

MIQUEL: (Abraçant-la) Al·leluia!!! Per fi t'has adonat i ja em creus, vine ací que torne a tastar eixa dolçor!! (**la besa i en eixe moment entra Inés parlant pel mòbi. Ells es separen i dissimulen ELL eixirà cap al despatx i ella es seu i torna a agafar la revista deixant les sabates en terra**)

INÉS: Clar que estic enfadada Nico!! T'he demanat que vingueres en mi a pel cotxe i res....que tancaven la tenda de disfresses? Però si encara son les set i mitja... si, ja l'he replegat, 180 euros del ala.... ai no em digues eixes coses, me tens bojeta perduda... ja tens el tratje de patge? ...Si clar que et vaig dir de patge, es un sopar medieval... de metge? T'has disfressat de metge?... doncs vas a donar la nota.... la direcció de ma casa?, si el sopar no es en ma casa es en el pis del despatx de mon pare... Gran Via Ferran el Catòlic, 22 la porta 1. Que ja estàs prop, pues fes temps que vull presentar-te a tots a l'hora. A les huit i mitja com a prompte. Besets, besets.

SUSANA: Que passa filla?

INES. (**S'ESGLAIA**) Aiiii... no t'havia vist, açò es tot una merda... la il·lusió que em feia este sopar per a presentar-vos a Nico i tot està eixint malament, fins i tot en conte de disfressar-se de patge medieval, diu que ve de metge.

SUSANA: Que es metge?

INÉS? Que va es "brooker", de fet vol aconsellar-me on invertir tot el meu capital.

SUSANA: I et fies?